

Sygn. akt VI Gz 28/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki (spr.)

Sędziowie: SO Renata Bober

SO Anna Harmata

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Centrum Spółki z o.o. w R.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A.

w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 10 grudnia 2013 r., sygn. akt V GC 1536/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie V Wydziałowi Gospodarczemu do dalszego prowadzenia, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie stwierdził swą niewłaściwość i przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Miasta Stołecznego Warszawy w W. - Sądowi Gospodarczemu.

Uzasadniając to orzeczenie Sąd stwierdził, że co prawda powód w uzasadnieniu pozwu wskazał, jako podstawę właściwości Sądu Rejonowego w Rzeszowie przepis art. 34 kpc, w związku z art. 454 kc oraz art. 20 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, jednakże żadna z w/w podstaw dla ustalenia właściwości Sądu w Rzeszowie nie zachodzi. Sprawa nie dotyczy bowiem roszczeń z umowy, co wyklucza właściwość przemienną, a ponadto powód nie jest poszkodowanym, co uniemożliwia ustalenie właściwości na podstawie przepisu szczególnego, jakim jest art. 20 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód domagając się jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący powołał orzeczenia Sądu Najwyższego na poparcie swojego poglądu, co do spełnienia przesłanek uzasadniających rozpoznanie przedmiotowej sprawy przez Sąd Rejonowy

w R..

Sąd Okręgowy rozpoznając przedmiotowe zażalenie uznał je za zasadne.

Powód wytaczając przedmiotowe powództwo przeciwko pozwanemu ubezpieczycielowi swoje roszczenie wywodził z umowy przelewu wierzytelności, jaką zawarł z właścicielem uszkodzonego pojazdu.

W uzasadnieniu pozwu, co nie było kwestionowane, wskazał przepisy, które uzasadniały jego zdaniem skierowanie sprawy do rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Rzeszowie. W sprawie mamy zatem do czynienia z sytuacją, gdy powód występuje przeciwko pozwanemu z roszczeniem, które przysługiwało uprzednio poszkodowanemu. Podzielić zatem należy pogląd wyrażony wielokrotnie przez Sąd Najwyższy (a ostatnio w postanowieniu z dnia

16 listopada 2012 r., sygn. akt III CZP 69/12), że roszczenie, które przysługiwało uprzednio poszkodowanemu cedentowi przeciwko ubezpieczycielowi nie zmienia swego charakteru w następstwie dokonania przez poszkodowanego cesji na rzecz osoby trzeciej – cesjonariusza. Podstawą dochodzonego przeciwko pozwanemu roszczenia nie jest bowiem umowny przelew wierzytelności na rzecz powoda, gdyż z chwilą dokonania tej cesji nastąpił tylko skutek w postaci nabycia przez następcę prawnego cedenta przysługującej wcześniej cedentowi wierzytelności wobec jego dłużnika. Oznacza to więc, że zmieniła się jedynie osoba wierzyciela, natomiast nie uległ zmianie charakter jej roszczenia o zapłatę wobec dłużnika, celem zaspokojenia wierzytelności przysługującej już nowemu wierzycielowi.

Mając na uwadze powyższe, oraz fakt, że powód wskazał na przepisy prawne uzasadniające właściwość Sądu Rejonowego w Rzeszowie, to Sąd ten jest władny niniejszą sprawę rozpoznać.

Dlatego też Sąd Okręgowy działając na podstawie art. 386 § 1 kpc,

w związku z art. 397 § 2 kpc uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę w/w Sądowi do dalszego prowadzenia, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego (art. 108 § 2 kpc).